

Anul XVI, Nr. 404
4 iunie 2023
Duminica Pogorării Sfântului Duh
-Cincizecimea, Rusaliliile-

Parohia Vovidenia
Galați
- buletin duhovnicesc bilunar –

**2023 - „Anul omagial al
pastorației persoanelor
vârstnice“
și „Anul comemorativ al
imnografilor și cântăreților
bisericești (psalți)“**

APOSTOLUL DUMINICII CINCIZECIMII

„În zilele acelea, când a sosit ziua Cincizecimii, Apostolii erau toți împreună în același loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi. Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer. Și, iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulțimea și s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. Și erau uimiți toți și se minunau, zicând: Iată, nu sunt aceștia care vorbesc, toți galileieni? Și cum auzim noi fiecare limba noastră în care ne-am născut? Parți și mezi și elamiți și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia, în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cea de lângă Cirene, și romani în treacăt, iudei și prozeliți, cretani și arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu.“

(Fapte II, 1-11)

Duminica Părinților și Copiilor, prima duminică după data de 1 iunie – *Ziua Internațională a Copilului*, a fost rânduită de Sfântul Sinod al Bisericii noastre prin Hotărârea nr. 629/12 martie 2009 și coincide, în acest an, cu praznicul *Cincizecimii sau al Pogorării Duhului Sfânt*. Noi o vom serba duminică, 11 iunie, având invitați de onoare copiii și părinții din Ucraina! Vă așteptăm cu drag!

CĂȘĂTORIA, SACRAMENT ȘI VALOARE JURIDICĂ, ELEMENTE DE APOLOGETICĂ ȘI DIALOG

„Importanța familiei a fost, este și va fi incontestabilă pentru dinamica și tipologia oricărei societăți. Transparentă în toate rânduielile firești ale existenței, legătura sensibilă și inteligibilă dintre cele două entități ale firii umane (bărbatul și femeia) a trebuit să fie, așa cum era și firesc, lămurită, întărită și normată social. Locul ei în centralitatea tradiției comunitare începe însă printr-un pronunțat caracter de afirmare sacramentală. De aceea, în cele ce urmează, vom încerca să urmărim și să analizăm concretul, posibilitatea și necesitatea legăturii dintre sacru și profan în tematica normativă a căsătoriei.

Din punct de vedere teologic, căsătoria este o „Taină a Bisericii“, „un act sfânt, de origine dumnezeiască, în care, prin preot, se împărtășește harul Sfântului Duh unui bărbat și unei femei ce se unesc liber în căsătorie, care sfințește și înalță legătura naturală a căsătoriei la demnitatea reprezentării unirii duhovnicești între Hristos și Biserică“ (Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. 3, Ed. IBMBOR, București, 1996, p. 118). Luând în calcul dimensiunea ei cosmopolită, această definiție desprinsă din teologia ortodoxă ar părea cu mult prea restrictivă, dat fiind faptul că în practica ei generală, afară de creștini, practicanții necreștini și ateii ai căsătoriei „nu au știut niciodată sensul cuvântului Taină“. Cu toate acestea, prin firescul și buna-cuviință a sensului său, „însăși noțiunea de căsătorie ca Taină presupune faptul că omul nu este doar o ființă cu funcții fiziologice, psiholo-gice și sociale, ci este un cetățean al Împărăției lui Dumnezeu; adică, întreaga sa viață - și îndeosebi momentele decisive - implică valori veșnice și pe Dumnezeu Însuși“ (John Meyendorff, Căsătoria - perspectiva ortodoxă, ediția a 2-a revizuită, traducere, prefață și note de Cezar Login, Ed. Renașterea / Ed. Pamos, Cluj-Napoca, 2021, p. 20).

Codul civil și consensul juridic

Noul Cod civil consacră un capitol întreg „Familiei“ și componentelor sale juridice și sociale. De aici aflăm, într-o notă cel puțin la fel de importantă, că „Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora, precum și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea și educarea copiilor lor“ (art. 258, alin. 1), prin soți înțelegându-se „bărbatul și femeia“ (cf. art. 259, alin. 1). Întregul conținut de prevederi civile, afirmate juridic prin Dreptul Familiei, reglementează o serie complexă de „raporturi personale și patrimoniale ce izvorăsc din: căsătorie, rudenie, adopție și raporturile asimilate de lege, sub anumite aspecte, cu raporturile de familie, în scopul ocrotirii și întăririi familiei“ (cf. Ion P. Filipescu, Andrei I. Filiescu, Tratat de

dreptul familiei, ediția a VII-a revăzută și completată, Ed. All Beck, București, 2002, p. 7). Elementele oferite de Codul civil cu privire la dimensiunea comunitară a familiei nu constituie o definiție în concreto a fenomenului social, ci mai degrabă o descriere normată constituțional (cf. art. 48, alin. 1), „indicând căsătoria ca principal fundament al familiei și enunțând principiile relațiilor interpersonale, precum și ale celor patrimoniale din interiorul grupului familial“ (Noul Cod civil. Comentariu pe articole, coordonatori: Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei, Ed. CH Beck, București, 2012, p. 253). Din toate prevederile legiitorul lasă să străbată ideea necesității „ocrotirii“ de drept a „vieții de familie“, întreaga dinamică juridică a căsătoriei fiind implicit dirijată și centrată normativ în această direcție. Putem aminti în acest sens câteva principii generale, cum ar fi: al ocrotirii căsătoriei și familiei, al căsătoriei liber consimțite între soți, al monogamiei, al egalității între soți, principiul interesului superior al copilului, sprijinirea reciprocă morală și materială, alegerea celui mai potrivit regim matrimonial, datoria de creștere și educare a copiilor (cf. Cristian Mareș, Dreptul familiei, ediția a 3-a revizuită și adăugită, Ed. CH Beck, București, 2022, p. 13).

Dreptul Civil oferă în consecință căsătoriei și familiei o armătură protectoare de norme și reguli juridice, susținută corelativ de importante prevederi culese din „Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale“ (art. 8, normă ratificată în România prin Legea nr. 30/1994).

Căsătoria în general și familia în special îmbracă o tradiție ancestrală. Elementele de jurisprudență apar însă odată cu Dreptul Roman. Existau în acest sens o serie de principii sănătoase, promovate cu menirea să întărească acest indispensabil deziderat social. Amintim astfel celebrele argumentații maritale, bazate indelebil pe consens: „căsătoria constă nu în viețuirea împreună, ci în consimțământ“ (nuptias non concubitus, sed consensus facit) și tot în acest sens celebra replică a lui Modestinus: „coabitarea cu o femeie liberă este căsătorie, iar nu concubinaj“. Comparativ cu lumea greco-romană, în care consimțământul celor doi era foarte important, în antichitatea iudaică acesta „aparținea părinților“ (Pr. dr. Vasile Gavrilă, Cununia - viață întru Împărăție, Fundația „Tradiția Românească“, București, 2004, p. 33).

Depășind în atare măsură formalismul eterogen și unilateral exprimat al popoarelor antice, romanii fac pasul înainte spre promovarea contractului legal în căsătorie, întărit și exprimat liber în consens. În acest sens, statul oferea instituții pentru înregistrarea contractelor de căsătorie, întărind totodată „ad probitatem“ „controlul asupra conformității cu legile și oferea material tribunalelor, atunci când acestea trebuiau să judece conflicte legate de căsătorii“. Apare inevitabil și legiferarea divorțului, fenomen destul de versatil până la statornicirea creștinismului“.

(Pr. Ioniță Apostolache, Ziarul Lumina, 18 Mai 2023)

UNDE SE AFLĂ SFÎNTA MASĂ DIN CATEDRALA SFÎNTA SOFIA DUPĂ CĂDEREA CONSTANTINOPOLULUI?

„Trei corăbii venețiene au plecat încărcate cu toate odoarele de la Sfânta Sofia, îndată după căderea Constantinopolului (29 mai 1453), pentru a nu le lăsa în mâinile turcilor. Cea de-a treia dintre acestea, care transporta Sfânta Masă, ieșind din apele Bosforului, s-a scufundat lângă insula Marmara. De atunci și până în zilele noastre, în locul în care Sfânta Masă s-a scufundat, apele mării sunt mereu liniștite, indiferent de condițiile meteorologice din zonă.

Fenomenul este confirmat astăzi de oamenii de știință turci, care au încercat să-i descopere cauzele. Cum fundul mării este noroios în regiunea dată, nu au ajuns la o concluzie definitivă.

Întâmplarea este relatată și în cartea lui Dorotei al Monemvasiei, „Cronograful“ (Veneția, 1631, republicată în numeroase alte ediții). Autorul - care a scris această lucrare (singura carte de istorie în greacă vreme de aproape 200 de ani) la sugestia domnului moldovean Petru Șchiopul, de care a fost găzduit în 1589 - amintește că ori de câte ori marea dimprejur are parte de vreo furtună, umplându-se de valuri uriașe, locul în care se află Sfânta Masă rămâne netulburat și plin de minunată sfântă mireasmă.

Marele folclorist grec, Nikolaos Politis, vorbind despre această întâmplare stranie, scrie că „mulți chiar au pretins că văd Sfânta Masă în adâncul mării“.

Atât grecii, cât și turcii din Istanbul, cred că nu este vorba doar despre o legendă, ci, pur și simplu, de un fapt real“.

(Gheorghiu Ciocoi, luni, 29 mai 2023, Facebook)

PAROHIA VOVIDENIA

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Pr. Gabriel-Ioan PELIN: **0 7 5 2 7 2 3 4 5 2**

Pr. Octavian Pelin: **0 7 4 0 5 4 3 5 2 4**

e-mail : vovidenia@gmail.com, pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro